

Ferdinando Frega – Nando the Scribe

THE AMERICAN EGGS

Gillettenarrative.com

GILLETTE กับไอโซเมริกกัน

GILLETTE TRAILER 16 — NANDO THE SCRIBE

เครื่องบินเพิ่งลงจอด ภรรยาและลูกสาวของผมต่างก็ไม่อยากเชื่อและระแวงสงสัย: การเริ่มต้นใหม่ได้กลายเป็นความไม่แน่นอน และการได้ยินผู้คนมากมายพูดภาษาที่แตกต่างก็เป็นสิ่งใหม่โดยสิ้นเชิงสำหรับพวกเธอ

สนามบิน JFK แห่ง New York กำลังต้อนรับเรา สำหรับผม มันหมายถึงการกลับบ้าน — กลับสู่แผ่นดินของผม — ซึ่งเปลี่ยนจากคำสัญญาแห่งตัวตนมาเป็นชัยชนะและมุมมองใหม่

ขอเล่าสั้น ๆ: เมื่อ 61 ปีก่อน ตอนที่นางนกระสาควรจะมาส่งผมที่ New York เธอกลับตาพร่าและหลงเสน่ห์เหยี่ยวขาวคาလာเบรียตัวหนึ่ง จึงตัดสินใจทิ้งผมไว้บนเชิงเขา Aspromonte แต่นั่นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง

เราขึ้นกระเปาะแล้วขึ้นแท็กซี่สี่เหลือง คนขับถามว่าเราจะไปที่ไหน ผมก็บอกที่อยู่เขาไป จากนั้นเขาถามว่าเรามาจากไหน และเดิมทีผมเป็นคนที่ไหน

ผมตอบว่า “Queens, NY”

ตลอดทาง เจียบสนิท เมื่อถึงที่หมาย ผมถามค่าโดยสาร: “จ่ายบัตร 22 ดอลลาร์ ถ้าจ่ายเงินสด 14 ดอลลาร์”

ผมมองเขาอย่างเป็นมิตร แล้วเขาก็พูดว่า “ผมเคยทำงานที่ Naples อยู่ 12 ปี และได้เรียนรู้ว่าต้องแบบนี้เท่านั้นผมถึงจะจ่ายค่าเสียหายของตัวเองต่อไปได้ แล้วดูจากกระเปาะ ผมก็รู้ว่าพวกคุณมาจากอิตาลี ยินดีต้อนรับสู่ New York”

บ้านหลังนั้นใหม่และสวย มีทางเข้าทางเดียวจากถนน และมีบันไดให้ขึ้นเพียงไม่กี่ขั้น หญิงทั้งสองมองหน้ากันแล้วพูดกันผ่านความเจียบ — แต่ผมซึ่งมี ‘รหัสผู้หญิง’ ติดตัวมาตั้งแต่เกิดอ่านเจตสีและความคิดที่อยู่เบื้องหลังสายตาของพวกเขาออก

“ถึงบ้านแล้ว” ผมบอกพวกเธอ “เดี๋ยวผมจะออกไปซื้อของกินของใช้”

ผมออกไปตุนอาหาร ผมไม่ชอบซูเปอร์มาร์เก็ต: Walmart ต้อนรับทุกคน แต่ลูกค้าต้องจ่ายแพงที่ Walmart ผู้จัดการสินค้าของผมยังคงเป็นร้านเล็ก ๆ ในละแวกบ้าน สถานที่ที่การพูด

คุยกันสองสามคำหรือการเล่นมุขทำให้ผมได้เก็บข่าวสารจริง ๆ — และได้เขียนถึงชีวิตของผม

“แล้วไชล่ะ Jack ผมจะซื้อไช่สด ๆ ได้ที่ไหน?”

“หลังถนนนี้มีชาวตริกคนหนึ่งชื่อ Kan เขามีแม่ไก่ของตัวเองอยู่ไม่กี่ตัวที่เขาเฝ้าดูแลอย่างดี ลองดูว่าเขามีของที่คุณตามหาไหม”

เดินไปไม่กี่ก้าวผมก็ถึง เขาพูดภาษาอิตาลีได้ด้วย — และนั่นคือตอนที่เรื่อน่าประหลาดใจเริ่มต้นขึ้น

เขาพาผมไปหลังร้านเพื่อดูแม่ไก่ของเขา: ผมนับได้แค่เก้าตัว และหนึ่งในนั้นมีแถบบนปีกเป็นสีธงชาติอิตาลี ผมสงสัยจึงถามว่ามันหมายถึงอะไร

เขาพูดอย่างภาคภูมิใจว่า “นั่นคือ Camilla เธอมาจากอิตาลี จาก Naples — ย่าน Forcella ลงของผมให้เธอมา เธอออกไช่ได้วิเศษมาก เป็นไช่ที่ดื่มสด ๆ ได้เลย ไม่ต้องปรุงให้สุก ผมไม่เคยให้สาว ๆ ของผมกินสารเคมี — มีแต่อาหารธรรมชาติ แบบที่เราทำกันที่ตริก”

เขาถามว่าผมอยากลองชิมไหม และแน่นอน ผมตอบรับ “จะมีโอกาสไหนดีไปกว่านี้อีก?”

เรานั่งคุยกันที่โต๊ะเล็ก ๆ ในร้าน แล้วเขาก็นำจานที่มีไช่สามฟองมาให้ผม

“Camilla ของผมเพิ่งออกไช่เมื่อไม่กี่วัน Nando คุณนี่โชคดีจริง ๆ” เขาพูด

ไช่ยังอุ่นอยู่เมื่อสัมผัส ผมรอให้เขานั่งลงก่อนจะคุยกันต่อ

เขาถามว่าผมอยากดื่มอะไร “กาแฟอเมริกันครับ”

ผมเริ่มเจาะไช่ฟองแรก — แต่เจาะไม่เข้า ผมลองอีกฟอง แล้วก็ฟองสุดท้าย

ทั้งสามฟองเป็นไช่ต้มสุก

...ปาฏิหาริย์ เราอยู่ในอเมริกาแล้ว

แม่ไก่ที่ออกไช่ต้มสุกมาเลย — ไม่ต้องปรุงให้เสียเวลา ผมไม่แสดงอาการประหลาดใจหรือตกใจ ผมแค่ถาม Kan ว่าเขาจะขาย Camilla เท่าไร เขาถามว่าทำไม

เขายิ้ม “คุณชอบไช่ไหม?”

ผมบอกเขาว่าอยากเอาไปให้ลูกสาวของผม ซึ่งชอบแม่ไก่มาก

ในใจผมคิดว่า นี่ถ้าไม่ใช่โปรเจกต์ล้านดอลลาร์... ก็เป็นการต้มตุ๋นที่รอให้ใครสักคนเข้าใจ
ผมจ่ายเงิน กล่าวลา แล้วก็ออกมา ผมไม่ได้เล่าเรื่องนี้ให้ใครฟัง แต่วันรุ่งขึ้น ผมก็กลับไปอีก
“สวัสดีตอนเช้าครับ Kan วันนี้ผมขอไข่แบบต้มได้อีกสักหน่อยได้ไหม?”
“ได้สิครับ เชิญนั่งก่อน เดี๋ยวผมเอามาให้เลย”
“ผมอยากเข้าไปในเล้าแล้วหยิบไข่จาก Camilla เองเลย”
“ขอโทษด้วยนะ Nando แต่เมื่อคืนเราเอาเธอไปทำอาหารในงานวันเกิดแล้ว แต่เดี๋ยวผมเอา
ไข่ฟองอื่นมาให้”
พิธีกรรมเดิม โต๊ะเดิม จานเดิม: ไข่สดสามฟองสำหรับต้ม — แต่ก็อีกครั้ง ต้มสุก และพร้อมกิน
ผมจ่ายเงิน เดินออกมา แล้วคิด: ความฝันแบบอเมริกัน
หรือบางที... เขาต่างหากที่พยายามตามหาผม — และยังไม่เจอ?
ยินดีต้อนรับสู่อเมริกา

Nando